

Zaměstnanecká knížka Jiřího Munka z Terezína

[illegible]

Tohle je moje zaměstnanecká knížka z Terezína.

Nejdřív jsem jako dítě nemusel pracovat, ale když z Terezína vyjely poslední transporty, byl najednou nedostatek pracovní síly. Do té doby byla pracovní povinnost od patnácti let, ale nyní tuto hranici snížili, takže jsem musel začít pracovat i já. Hlavně v pětáctyřicátém roce jsem dělal takzvanou „ordonanc“, což byl posílček mezi vedením ghetta a jeho obyvateli, nebo mezi vedením ghetta a německým velitelstvím. Míval jsem strach, protože jsem občas musel odnést na velitelství SS nějakou písemnost nebo hlášení. Ruce se mi klepaly, když jsem musel jít mezi esesáky.

Je pravda, že většina z nich byla spíš netečná, ale byli i takoví sadisté, kteří třeba jezdili po Terezíně na kole a mlátili lidi. Většina z nich byla po válce popravena, ale některým se podařilo utéct.

V ghettu samotném se ale esesáci příliš neukazovali, protože pořádek střežili četníci. Když jsme však na nějakého esesáka přeci jen náhodou narazili, vždycky jsme někam zalezli a schovali se, protože jsme se jich báli.